

Titel: Larses Sygdom, Død og Begravelse, [...] Kan synges, som: Jeg er en fremmet blant alle.

Citation: "Larses Sygdom, Død og Begravelse, [...] Kan synges, som: Jeg er en fremmet blant alle.", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 23*, P.H. Høecke, 1774, s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: [https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-2\\_023-shoot-workid2\\_023\\_024.pdf](https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-2_023-shoot-workid2_023_024.pdf) (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 23

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

# Larses Sygdom, Død og Begravelse.

## 1. Aarsag til hans Sygdom.

## 2. Lægemidlerne han brugte. 3. Forvarseler for hans Død.

## 4. Hans Død.

## 5. Mette arver ham.

6. Hans Begravelse.

7. Hans Gravskrift.

Kan synges, som:

Jeg er en Fremmet blant alle.

Kiøbenhavn,

Trykt hos Paul Herman Höecke. 1774.

2

1. Lars maae ved Sengen nu holde. Stegt Flæsk, og drukken derpaa, Har giort, han nu har den Kolde, Han hverken kan staae eller gaae.

2.

Han tabte paa engang hans Kræfter, I Gaar fik han Peber og Salt; Men gammel Øll drak han derefter, Som just gjorde Tingene galt.

3. I Maven han først fik en Rumlen, Hver Øyeblik maatte han gaae Og løbe; men nu kommer Humlen, Han spiste en Hvidløg derpaa.

3

4.

Drak Brændevin oven paa dette,

Og nu skulde Peber igien

I gammel Øll Feberen sette,

Hvor vilde han med dette hen?

5. Tre Spege Sild derhos han slugte, Aad Hoved, Been og alting med.

Et Middel, hans Oldefar brugte, Naar han i hans Mave fik vred.

6.

Et nyt Raad kommer han efter,

Aad Snustobak, Peber og Salt;

Han tabte nu derved hans Kræfter, Thi det var jo mere end gaelt.

7.

Urinen og Stolegang standser,

Som ey er de beste Slags Tegn.

Han famler alt udi hans Sandser, Der kom og lidt andet i Veyen.

8.

See! Mette ham troelig opvarter, Gaaer om ham og er ved hans Seng.

Til Strømper hun sidder og karter, Lars veed nok til hvad for en Dreng.

4

9.

Han laae med Lakriz-Rod i Munden, Han syntes det lindret hans Bryst.

Hvad hør man: der tuder jo Hunden, Og Lars har alt fem gange gyst.

10.

Paa Loftet kom der et Rabalder,

Saa Brændet det veltede ned.

Man Forvarsel gjerne sligt kalder, Skiønt det er af mange beled.

11.

Men Mette tog sig lit Kubeber Og lidet stødt Ingefær ind,

Meleret med Hvidløg og Peber,

Og sad med sin Haand under Kind.

12.

Hun merket end vidre Allarme,

Hun syntes hun merket en Vind,

Saa Blodet kom ret i en Varme; Maaskee af det før hun tog ind.

13.

Lars slummer, men stundum han raser, Slaaer Mette og Næsen til Blods;

Staaer op og gjør mange Grimaser, Vil gaae, men er daarlig til Fods.

5

14.

Han daaner, han legges i Sengen, Ja, Mette! det bliver vel saa Du bliver tilbage med Drengen,

Gid vel det maae begge jer gaae.

15.

Fra Sengen han gier hende Haanden, Staaer Øynene paa hende stift; Faaer Slag, og opgiver saa Aanden.

Lars døde, og døde u-gift.

16.

Men Mette begyndte at skrige.

Kold var han, i sær paa hans Been. Og hvad var der mere at sige,

End Lars var saa død som en Steen. 17.

Hun kneb ham ret sterk i hans Næse, Med Naale hun stak i hans Been. Begynder for hannem at læse;  
Men Lars var saa død som en Steen.

18.

Hun Naale stak ind i hans Lægge,  
Med Søm hun aarelader hans Arm; Men da hun ham ikke kan vække,  
Saa gjør hun paatimen Allarm.

6

19. Dog raabte hun først i hans Øre:

Lars kiender du Mette endnu? Men Lars han kan ikke meer høre, Kom hende ey mere ihu.

20. Hun kalder da Folk ind i Stuen,

Af Sengen man tog ham da op. Hans Trøye, Halskluden og Huen, Fik den, som der toede hans Krop. 21.

Det øvrige Mette blev givet,

Som havde Lars været saa troe, Og tient ham saa villig i Livet;

Thi fik hun hans efterladt Boe. 22.

Tag, sagde hans Søster Catrine:

Tag du kun min Pige det Kram, Tre Skiorter, en Kiste, to Skrine, En Støvleknegt, Skoebørst og Kam,

23.

Samt andre hans daglige Klæder, Kiol, Buxer, Vest, Hoser og Skoe. Halv var han med Jens Landsbye  
Skræder,

I to Faar, en Koe og en Soe.

7

24.

Den Eyendom arved og Mette; Men Skræderen fordret Beviis,

Saa mellem de to kom en Trette Som gik paa Gevinst og Forliis.

25.

Hvorledes skal Lars nu begraves? Hans Farbror besørger nu sligt.

Og alle Anstalterne haves

Alt efter hans Farbrorlig Pligt.

26.

Hvem vilde vel Lars derfor laste?

Han havde sagt: tag en Spand Vand,

Den efter mit Lig I skal kaste,

Jeg siden da spørge ey kan.

27.

I levende Live at spørge,

Han selv var forsøgt nok udi.

Hvem dette Huusraad vil forsøge,

Er altid for afdøde frie.

28.

Ifald jeg sligt kalder en Lævning Fra Overtroes Fablers Arkiv,

Da fik jeg vel rigtig en Stevning,

Og dømt fra Fornuft og dens Liv.

8

29. Lars var udi levende Live

(Hans Gravskrift begynder just saa) En Mand man det Skudsmaal maae

give,

At Skillingen passet han paa.

30. Han stundum vel Kroen besøgte,

Hver Søndag tog dog kun een Ruus. Hans Moersomhed gjorde han spøgte, Nu er han saa død som en Muus.